

OKRESNÁ PROKURATÚRA LIPTOVSKÝ MIKULÁŠ
Tomášikova 5, 031 80 Liptovský Mikuláš 1

Číslo: 2 Pv 100/23/5505-5
EEČ: 2-39-434-2023

Liptovský Mikuláš 26.05.2023

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: prečin: zatajenie veci podľa § 236 odsek 1 Trestného zákona

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

rodné priezvisko: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: zatajenie veci podľa § 236 odsek 1 Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

účastníctvo: bez účastníctva

na tom skutkovom základe, že:

si ponechal a odmietol ich vlastníkovi XXXXX, nar. 25. 10. 1975, trvalo bytom XXXXX, XXXXX odovzdať peňažné prostriedky majúce povahu príjmu zo zamestnania XXXXX v obchodnej spoločnosti XXXXX, ktoré sa do jeho dispozície dostali poukázaním sumy vo výške 404,- eur dňa 08. 11. 2022 a sumy 100,- eur dňa 05. 12. 2022 na bankový účet číslo IBAN: XXXXX, s ktorým je oprávnený nakladať, vedený obchodnou spoločnosťou XXXXX v prospech XXXXX, prechodne bytom XXXXX, XXXXX, jeho družku, čím mal svojím konaním spôsobiť XXXXX škodu vo výške 504,- eur,

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Odôvodnenie:

Poverený príslušník PZ, Obvodného oddelenia PZ v Liptovskom Mikuláši uznesením zo dňa 17. 03. 2023, sp. zn. XXXXX, podľa § 199 ods. 1 Trestného

poriadku začal trestné stíhanie pre prečin zatajenia veci podľa § 236 ods. 1 Trestného zákona a zároveň podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vzniesol pre jeho spáchanie obvinenie XXXXX. Vydanie rozhodnutia odôvodnil primárne skutkovými okolnosťami plynúcimi predovšetkým z realizačného návrhu a doložených listinných podkladov.

Podľa § 8 Trestného zákona trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 15 Trestného zákona trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel'

- a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo
- b) vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený.

Podľa § 28 ods. 1 Trestného zákona čin inak trestný nie je trestným činom, ak ide o výkon práva alebo povinnosti vyplývajúcich zo všeobecne záväzného právneho predpisu, z rozhodnutia súdu alebo iného orgánu verejnej moci, z plnenia pracovných či iných úloh alebo zo zmluvy, ktorá neodporuje všeobecne záväznému právnomu predpisu ani ho neobchádza; spôsob výkonu práv a povinností nesmie odporovať všeobecne záväznému právnomu predpisu.

Podľa § 236 ods. 1 Trestného zákona prečinu zatajenia veci sa dopustí ten, kto si prisvojí cudziu vec malej hodnoty, ktorá sa dostala do jeho moci nálehom, omylom alebo inak bez privolenia oprávnenej osoby.

Podľa § 151s ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“) kto je povinný vydať hnutelnú vec, môže ju zadržať, aby zabezpečil svoju splatnú peňažnú pohľadávku voči tomu, komu je inak povinný vec vydať. Nemožno však zadržiavať vec svojvoľne alebo ľstivo odhŕatú.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“) priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

Podľa § 50 ods. 1 zákona o priestupkoch priestupku proti majetku sa dopustí ten, kto úmyselne spôsobí škodu na cudzom majetku krádežou, spreneverou, podvodom alebo zničením alebo poškodením veci z takého majetku, alebo sa o takéto konanie pokúsi.

Podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Z predloženého vyšetrovacieho spisu, ako aj z v ňom založených dôkazných prostriedkov som zistil, že poverený príslušník PZ činný vo veci ku skutku vypočul ako obvineného XXXXX, tak svedka – poškodeného XXXXX a svedkyňu XXXXX. Do

vyšetrovacieho spisu ďalej obstaral a založil relevantné listinné podklady, osobitne potom potvrdenie o požiadavke zamestnávateľa svedka – poškodeného na poukázanie peňažných prostriedkov vo výške 404,- eur dňa 08. 11. 2022 a vo výške 100,- eur dňa 05. 12. 2022 v prospech bankového účtu číslo IBAN: XXXXX, text pracovnej zmluvy uzatvorenej medzi obchodnou spoločnosťou XXXXX ako zamestnávateľom a XXXXX ako zamestnancom dňa 24. 08. 2022, obsah elektronickej komunikácie príslušníka Policajného zboru so zamestnávateľom svedka – poškodeného a so v tom čase svedkom – podozrivým XXXXX, obsah elektronickej komunikácie medzi svedkom – poškodeným a jeho zamestnávateľom a medzi XXXXX a XXXXX. Súčasťou vyšetrovacieho spisu sú tiež správa o povesti obvineného z miesta jeho trvalého pobytu, výpis z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a odpis registra trestov XXXXX. Na základe výsledkov vo vyššie konkretizovanom rozsahu vykonaného dokazovania následne policajt dospel k záveru, že skutok, ktorého spáchanie je obvinenej XXXXX kladené za vinu, nie je trestným činom, pričom súčasne nezistil dôvod pre prípadné postúpenie veci orgánu oprávnenému prejednávať priestupky. Preto skrátené vyšetrovanie dňa 12. 05. 2023 skončil preštudovaním vyšetrovacieho spisu a dňa 15. 05. 2023 prokurátorovi predložil návrh na zastavenie trestného stíhania v zmysle § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku.

V zmysle návrhu povereného príslušníka PZ preštudoval som ním v rámci realizovaného skráteného vyšetrovania zabezpečený spisový materiál a dospel k záveru, že návrh je dôvodný. Vychádzal som pritom z obsahu výpovedí ako obvineného, tak svedka – poškodeného a prihliadol tiež na zistenie, že k začatiu trestného stíhania a vzneseniu obvinenia policajt pristúpil na základe realizačného návrhu predloženého mu inou príslušnou súčasťou Policajného zboru. Obvinený spáchanie skutku fakticky priznal a potvrdil, že na bankový účet vedený v prospech jeho družky XXXXX boli od obchodnej spoločnosti XXXXX pripísané 2 (dve) platby vo výške 404,- eur a 100,- eur. Zároveň konštatoval, že hoci bankový účet nie je vedený v jeho prospech, je oprávnený s peňažnými prostriedkami na ňom sa nachádzajúcimi nakladať. Ďalej dal do pozornosti orgánov činných v trestnom konaní, že peňažné prostriedky v celkovej výške 504,- eur, majú vedomosť o tom, že na bankový účet jeho družky boli poukázané zamestnávateľom XXXXX, odmietol na výzvy svedka – poškodeného tomuto vydať, nakoľko XXXXX mu bol dlžný v súvislosti s ním svedkovi – poškodenému poskytnutou pôžičkou vo výške 300,- eur a nezaplateným nájomným, pričom v tejto súvislosti si rozhodol si ponechať sumu 154,- eur s tým, že zostatok vo výške 50,- eur XXXXX vyplatil v hotovosti. Uvádzané, v rozpore so zisteniami plynúcimi z obsahu realizačného návrhu následne vo svojej výpovedi v procesnom postavení svedka – poškodeného potvrdil aj XXXXX s tým, že s XXXXX sa takýmto spôsobom s vedomím a súhlasom zúčastnených strán pokonali, že už sa žiaden z nich necíti byť vo vzťahu k tomu druhému dlžníkom a vec obaja týmto považujú za vybavenú. Ako obvinený, tak svedok – poškodený zhodne potvrdili nielen vyššie konkretizované relevantné skutočnosti, ale tiež to, že vzťah medzi nimi založený ako nájomnou zmluvou, tak zmluvou o pôžičke nemal písomnú povahu a teda vo veci neexistuje listinný dôkaz, ktorý by hodnoverne preukazoval výšku a lehoty splatnosti nájomného, ako aj výšku a lehotu splatnosti pôžičky. S prihliadnutím na uvádzané je preto na konanie obvineného potrebné ďalej nahliadať ako na výkon zádržného práva v zmysle § 28 ods. 1 Trestného zákona, v spojení so znením § 151s a nasledujúcich Občianskeho zákonníka, per analogiam, kedy sa obvinený rozhodol s peňažnými prostriedkami poukázanými na účet vedený

v prospech jeho družky zamestnávateľom svedka – poškodeného naložiť tak, že tieto zadržal, v pomernej časti z nich následne vykonal jednostranný zápočet a kladný rozdiel medzi dlhom svedka – poškodeného a pôvodne zadržanými peňažnými prostriedkami vo výške 50,- eur tomuto v hotovosti vyplatil. Uvádzaný postup potom, a to aj vo svetle výpovede svedka – poškodeného, nie je možné dôvodne považovať za svojvoľný v zmysle § 151s ods. 1 Občianskeho zákonníka a peňažné prostriedky, ktoré sú bez pochyby hnutelnou hromadnou vecou určenou podľa druhu za ľstivo odňaté, nakoľko predtým XXXXX umožnil na poukazovanie mzdy účet jeho družky využívať, pričom vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by bol býval mal vedomosť o tom, že svedok – poškodený si medzičasom zriadil vlastný bankový účet a preto dôvod poukazovania jeho mzdy v prospech bankového účtu XXXXX dodatočne odpadol. Ako XXXXX, tak XXXXX potvrdili existenciu dlhu svedka – poškodeného v prospech obvineného vo výške 300,- eur titulom hotovostnej pôžičky a v bližšie nešpecifikovanej výške titulom nájomného s tým, že XXXXX súhlasil s tvrdením obvineného v tomto smere, že XXXXX ako prenajímateľovi patrí na nájomnom suma 154,- eur. S poukazom na tieto dôkazné zistenia je potom na mieste vo veci konštatovať, že k spáchaniu skutku došlo, že tohto sa dopustil práve XXXXX, a to v rozsahu spôsobilom založiť jeho trestnoprávnu zodpovednosť pre prečin zatajania veci podľa § 236 ods. 1 Trestného zákona, avšak súčasne je potrebné ďalej konštatovať, že vo veci je na mieste uplatnenie obsahu úpravy § 28 ods. 1 Trestného zákona, ako okolnosti vylučujúcej protiprávnosť činu a následne teda tvoriacej objektívnu prekážku ako v možnosti konanie páchatel'a právne kvalifikovať ako trestný čin, tak v možnosti viesť ďalej proti obvinenému dôvodne trestné stíhanie a v neposlednom rade tiež v možnosti vyvodiť v tejto súvislosti jeho trestnoprávnu zodpovednosť. Pre úplnosť prokurátor považuje ešte za potrebné konštatovať, že vylúčenie protiprávnosti činu má za následok vznik objektívnej prekážky aj v súvislosti s možným vyvodzovaním inej jeho právnej zodpovednosti vedúcej k prípadnému sankčnému následku s tým, že relevantný právny predpis v podobe zákona o priestupkoch ani obdobu skutkovej podstaty trestného činu zatajania veci podľa § 236 Trestného zákona nepozná a neupravuje. Vo veci je preto na mieste popri konštatácii, že skutok spáchaný obvineným nie je trestným činom tiež uviesť, že zároveň nebol zistený dôvod na postúpenie veci v zmysle § 214 ods. 1 Trestného poriadku.

Na základe vyššie uvádzaných skutočností, vyhodnotiac všetky zabezpečené dôkazné prostriedky a dôkazy z nich plynúce v intenciách § 2 ods. 10, 12 Trestného poriadku, som preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

Mgr. Peter Volkovics
prokurátor